

Lúxemborg, 1. júní 2022

FRÉTTATILKYNNING 02/2022

Dómur í máli E-3/21 PRA Group Europe AS gegn norska ríkinu

SAMSPIL REGLNA UM TAKMARKAÐAN VAXTAFRÁDRÁTT OG FJÁRFRAMLÖG INNAN SAMSTÆÐU GETUR BROTIÐ GEGN STAÐFESTURÉTTINUM

Með dómi sem kveðinn var upp í dag veitti EFTA-dómstóllinn ráðgefandi álit um spurningar sem honum bárust frá héraðsdómi Oslóar (*Oslo tingrett*). Spurningarnar vörðuðu það hvort samspil ákvæða norskrar skattalöggjafar um takmarkað frádráttarhæfi vaxta og reglna um fjárframlög innan samstæðu samrýmdist 31. og 34. gr. EES-samningsins.

Málið varðar lögmæti ákvörðunar norskra skattayfirvalda um að hafna kröfu PRA Group Europe AS um fullan skattafrádrátt vegna vaxtagreiðslna af skuldum við tengda aðila á fjárhagsárunum 2014 og 2015. Kröfunni var hafnað á þeim forsendum að norsk skattalöggjöf takmarkaði frádráttarbæra upphæð við 30% af hagnaði félaga eftir skatta („EBITDA“).

Héraðsdómur Oslóar óskaði eftir skýringu á því hvort það fæli í sér takmörkun á staðfesturéttinum að fyrrgreind ákvæði heimiluðu aðeins félögum, sem skattskyld væru í Noregi og innan samstæðu annarra norskra félaga, að beita reglum um fjárframlög innan samstæðu til að draga úr eða aflétta áhrifum reglna um takmarkaðan vaxtafrádrátt. Þá bað héraðsdómstóll Oslóar einnig um skýringu á því hvort að erlent EES-félag, sem væri í samstæðu með norsku félagi, væri í sambærilegri stöðu og samstæða sem samanstaði einungis af norskum félögum. Jafnframt spurði dómstóllinn að því hvort það skipti máli fyrir samanburðarmatið að raunverulegt fjárframlag hefði ekki verið innt af hendi. Loks innti héraðsdómur Oslóar eftir áliti um það ef og þá hvaða brýnu almannahagsmunir gætu réttlætt slíka takmörkun.

EFTA-dómstóllinn taldi að samspil reglnanna um takmarkaðan vaxtafrádrátt annars vegar og fjárframlög innan samstæðu hins vegar fæli í sér takmörkun á staðfesturéttinum. Dómstóllinn taldi að staða norskra félaga í samstæðu með félögum frá öðrum EES-ríkjum, væri verri en félaga innan samstæðu sem öll hefðu aðsetur í Noregi. Aðeins hin síðarnefndu gætu dregið úr eða aflétt áhrifum reglna um takmarkaðan vaxtafrádrátt með beitingu reglna um fjárframlög milli félaga innan samstæðu. Að þessu leyti taldi dómstóllinn að aðstæður innanlands og milli ríkja væru sambærilegar. Sú staðreynd að ekkert fjárframlag hafði verið innt af hendi frá erlenda EES-félaginu til hins norska skipti ekki máli fyrir samanburðarmatið. Að lokum komst dómstóllinn að því að þær takmarkanir sem leiddu af samspili umræddra reglna kynnu að vera réttlætanlegar þjóni þær því lögmæta markmiði að koma í veg fyrir sýndargerninga sem leiddu til skattasniðgöngu. Gefi landsreglur skattgreiðanda hins vegar ekki kost á að sýna fram á að viðskipti hafi farið fram samkvæmt skilmálum sem samsvari því sem samið hefði verið um í viðskiptum milli óskyldra aðila, ganga þær lengra en nauðsynlegt er til að ná því markmiði sem að er stefnt.

Dómurinn í heild sinni er að finna á vefslóð EFTA-dómstólsins: www.eftacourt.int.

Fréttatilkynning þessi er ekki opinbert skjal. Dómurinn sjálfur gildir.